SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 4. marca 2010 *

V zadevi T-24/08,

Weldebräu GmbH & Co. KG s sedežem v Plankstadtu (Nemčija), ki jo zastopa W. Göpfert, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa P. Bullock, zastopnik,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Kofola Holding a.s. s sedežem v Ostravi (Češka republika), ki jo zastopata S. Hejdová in R. Charvát, odvetnika,

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 15. novembra 2007 (zadeva R 1096/2006-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Weldebräu GmbH & Co. KG in Kofola Holding a.s.,

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik, M. Prek (poročevalec) in V. M. Ciucă, sodnika,

sodni tajnik: N. Rosner, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 16. januarja 2008,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 13. maja 2008,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 14. maja 2008,

na podlagi obravnave z dne 29. oktobra 2009

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Intervenientka, družba Kofola Holding a.s., je 23. septembra 2003 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994 L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomestila jo je Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)).

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je tridimenzionalni znak, ki ustreza opisu „valjaste steklenice z ozkim, vijakasto zavitim vratom, z napisom ‚snipp' na valjastem delu" in ki je prikazan spodaj:

3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 30, 32 in 33 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in za vsak posamezen razred ustrezajo temu opisu:

– razred 30: „Kava, čaj, kakao, kavni nadomestki, omake, rastlinske omake, pecivo, pijače na osnovi čokolade, pijače na osnovi kakaa, pijače na osnovi kave, pijače na osnovi zelenega čaja, rastlinske arome za pijače, razen eteričnih olj, melasin sirup";

– razred 32: „Brezalkoholne pijače, brezalkoholne sadne pijače, sadni ekstrakti (nealkoholni), sadni nektar, sadni sokovi, mineralna voda, gazirane pijače, esence za izdelavo pijač, sirupi, pivo";

– razred 33: „Alkoholne pijače".

4 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 2004/033 z dne 16. avgusta 2004.

5 Tožeča stranka, družba Weldebräu GmbH & Co. KG, je 16. novembra 2004 na podlagi člena 42 Uredbe št. 40/94 (postal člen 41 Uredbe št. 207/2009) vložila ugovor zoper registracijo znamke, prijavljene za proizvode iz točke 3 zgoraj.

6 Ugovor je bil utemeljen s prejšnjo tridimenzionalno znamko Skupnosti v obliki steklenice, registrirano 16. novembra 2000 pod številko 690 016, kot je prikazana spodaj:

7 Proizvodi, ki jih zajema prejšnja znamka, spadajo v razrede 21, 32 in 33 in za vsak posamezen razred ustrezajo temu opisu:

– razred 21: „Steklena posoda, steklenice, vrči (ne iz plemenitih kovin)“;

– razred 32: „Pivo, mineralne in gazirane vode, sadne pijače in sadni sokovi, sirupi in drugi pripravki za proizvodnjo pijač, svetlo pivo, temno pivo“;

– razred 33: „Alkoholne pijače (razen piva), likerji, žgane pijače, vina“.

8 Razlog za utemeljitev ugovora je bil tisti iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009).

9 Oddelek za ugovore je 26. junija 2006 zavrnil ugovor.

10 Tožeča stranka je 14. avgusta 2006 pri UUNT na podlagi členov od 57 do 62 Uredbe št. 40/94 (postali členi od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009) vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore.

11 Četrti odbor za pritožbe je z odločbo z dne 15. novembra 2007 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) zavrnil pritožbo, pri čemer je v bistvu ugotovil, da med nasprotujočima si znamkama z vidika povprečnega potrošnika v Evropski uniji ob upoštevanju povprečnega razlikovalnega učinka prejšnje znamke in velikih razlik med nasprotujočima si znamkama ni bilo nikakršne verjetnosti zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 v povezavi s členom 8(2)(a)(i) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(2)(a)(i) Uredbe št. 207/2009).

Predlogi strank

12 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo razveljavi;

– UUNT naloži plačilo stroškov.

13 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

14 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

15 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja samo en tožbeni razlog, in sicer kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94. Meni, da je odbor za pritožbe storil napako, ker je zavrnil obstoj verjetnosti zmede v smislu te določbe med nasprotujočima si znamkama. UUNT in intervenientka menita, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da ni bilo verjetnosti zmede.

16 V skladu s členom 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 o ugovoru imetnika prejšnje znamke se znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira, če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujeta znamki, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka. Verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko.

17 V skladu z ustaljeno sodno prakso obstaja verjetnost zmede, kadar lahko javnost verjame, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali iz gospodarsko povezanih podjetij. Na podlagi te sodne prakse je verjetnost zmede treba presojati celovito, po tem, kako upoštevna javnost zazna znake in zadevne proizvode ali storitve, in ob upoštevanju vseh upoštevnih dejavnikov v obravnavani zadevi, predvsem medsebojne odvisnosti med podobnostjo znakov in med podobnostjo označenih proizvodov ali storitev (glej sodbo z dne 9. julija 2003 v zadevi Laboratorios RTB proti UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, str. II-2821, točke od 30 do 33 in navedena sodna praksa).

18 Glede na te ugotovitve je treba preučiti, ali je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da ni obstajala nikakršna verjetnost zmede med prejšnjo in prijavljeno znamko.

19 V obravnavani zadevi ni sporno, da upoštevno javnost sestavljajo povprečni potrošniki Evropske unije, ki so običajno obveščeni ter razumno pozorni in preudarni.

20 Prav tako ni sporno, kot je pravilno poudaril odbor za pritožbe v točki 26 izpodbijane odločbe, da so proizvodi, ki jih označuje prijavljena znamka in ki sodijo v razreda 32 in 33, enaki proizvodom, ki jih označuje prejšnja znamka in ki sodijo v ista razreda, in da so proizvodi iz razreda 30, na katere se nanaša prijavljena znamka, zelo podobni proizvodom iz razredov 32 in 33, ki jih zajema prejšnja znamka.

Primerjava nasprotujočih si znakov

21 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora celovita presoja verjetnosti zmede glede vidne, fonetične ali konceptualne podobnosti zadevnih znamk temeljiti na celotnem vtisu, ki ga te ustvarjajo, ob upoštevanju predvsem njihovih razlikovalnih in prevladujočih sestavin. Zaznava znamk, ki jo ima povprečni potrošnik glede zadevnih proizvodov ali storitev, je odločilna pri celoviti presoji omenjene verjetnosti. V tem smislu povprečni potrošnik navadno zaznava znamko kot celoto in ne preverja posameznih podrobnosti (glej sodbi Sodišča z dne 12. junija 2007 v zadevi UUNT proti Shaker, C-334/05 P, ZOdl., str. I-4529, točka 35 in navedena sodna praksa, in z dne 20. septembra 2007 v zadevi Nestlé proti UUNT, C-193/06 P, neobjavljena v ZOdl., točka 34, in sodbo Splošnega sodišča z dne 30. junija 2004 v zadevi BMI Bertollo proti UUNT – Diesel (DIESELIT), T-186/02, ZOdl., str. II-1887, točka 38).

22 V obravnavani zadevi si nasprotujeta dva tridimenzionalna znaka, ki predstavljata steklenici z valjastim trupom in vijakasto zavitim vratom. Poleg tega prijavljeni znak vključuje besedni element „snipp“, ki je vtisnjen v spodnji del trupa steklenice z majhnimi črkami, ki so iste barve kot steklenica.

23 Kot je razvidno iz ugotovitev iz točke 28 izpodbijane odločbe, ki jih stranke niso izpodbijale, ni mogoče opraviti nikakršne fonetične primerjave, ker prejšnja znamka ne vsebuje nobenega besednega elementa in ker besedni element „snipp“, ki je zelo majhen in vtisnjen v spodnji del prijavljenega znaka, ne more vplivati na celotni vtis, ki ga ustvarja znamka. Konceptualna primerjava prav tako ni mogoča, ker nasprotujoči si znamki nimata nikakršnega pomena. Iz tega izhaja, da je nasprotujoči si znamki mogoče primerjati le na vidni ravni.

24 Odbor za pritožbe je v točki 31 izpodbijane odločbe ugotovil, da celovita vidna primerjava obeh znakov kaže na več pomembnih razlik, pri čemer se je oprl zlasti na dejstvo, da sta razmerji med dolžino in širino steklenic različni, da ima prijavljeni znak besedni element, ki ga prejšnji znak nima, in da sta obliki vratov steklenic zelo različni.

25 Čeprav ni mogoče izključiti, da je besedni element „snipp“ prijavljene znamke, ki je vtisnjen v isti barvi kot steklo, težko viden in zato ne more vplivati na celoten vtis, ki ga ustvarja znamka, in čeprav ni mogoče prezreti dejstva, da sta vratova steklenic nasprotujočih si znakov vijakasto zavita in zato različna od običajnih vratov, ostane dejstvo, da iz celovitega vidnega vtisa izhaja več pomembnih razlik med nasprotujočima si znakoma, kot je pravilno ugotovil odbor za pritožbe.

26 Prvič, prejšnji znak se povprečnim potrošnikom, ki so običajno obveščeni ter razumno pozorni in preudarni, zdi daljši, tanjši in zato bolj prefinjen od prijavljenega znaka, ki je manjši, debelejši in močnejši ter daje vtis teže. Poleg tega je oblika trupa steklenice prijavljenega znaka nepravilna zaradi njenega zakrivljenega dela, medtem ko je oblika prejšnjega znaka ravna. Drugič, poudariti je treba, da imata vratova, čeprav sta oba vijakasto zavita, različni vijačnici. Vrat prejšnjega znaka je tanjši in sestavljen le iz dveh zavojev, vrat prijavljenega znaka pa je debelejši in sestavljen iz najmanj štirih zavojev.

27 Zato odbor za pritožbe ni storil napake, ko je v točki 31 izpodbijane odločbe ugotovil, da je dejstvo, da se lahko vrat obeh steklenic opiše kot „vijakasto zavit“, le malo upoštevno, ker med oblikama obeh vratov obstajajo velike razlike.

28 Te presoje ni mogoče ovreči s trditvami tožeče stranke glede sodne prakse nekaterih nacionalnih sodišč in prakse UUNT. Sodna praksa nacionalnih sodišč je namreč le element, ki se lahko upošteva pri registraciji znamke Skupnosti, ne da bi bil odločilen (sodba Splošnega sodišča z dne 5. marca 2003 v zadevi Unilever proti UUNT (Ovalna tableta), T-194/01, Recueil, str. II-383, točka 68). Glede prakse UUNT pa so odločbe o registraciji znaka kot znamke Skupnosti, ki jih morajo sprejeti odbori za pritožbe v skladu z Uredbo št. 40/94, predmet omejenih pristojnosti, in ne diskrecijske pravice. Zato se mora zakonitost odločb odborov za pritožbe presojati zgolj na podlagi te uredbe, in ne na podlagi njihove predhodne prakse odločanja (sodba Sodišča z dne 26. aprila 2007 v zadevi Alcon proti UUNT, C-412/05 P, ZOdl., str. I-3569, točka 65, in sodba Splošnega sodišča z dne 24. novembra 2005 v zadevi Sadas proti UUNT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, ZOdl., str. II-4891, točka 71).

29 Glede na vse te ugotovitve je odbor za pritožbe pravilno opozoril na obstoj pomembnih razlik med znakoma. Zato je treba ugotoviti, da sta si nasprotujoča si znaka zelo malo vidno podobna.

Verjetnost zmede

30 Celovita presoja verjetnosti zmede pomeni neko soodvisnost med upoštevanimi dejavniki in zlasti podobnostjo znamk ter podobnostjo označenih proizvodov ali storitev. Tako lahko majhna podobnost med označenimi proizvodi ali storitvami odtehta večjo podobnost med znamkami in obratno (sodba Sodišča z dne 23. septembra 1998 v zadevi Canon, C-39/97, Recueil, str. I-5507, točka 17, in sodba Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2006 v združenih zadevah Mast-Jägermeister proti UUNT – Licorera Zacapaneca (VENADO v okviru in drugi), T-81/03, T-82/03 in T-103/03, ZOdl., str. II-5409, točka 74).

31 V obravnavani zadevi je odbor za pritožbe v točki 24 izpodbijane odločbe ugotovil, da je imela prejšnja znamka povprečen razlikovalni učinek. Tožeča stranka ne izpodbija te ugotovitve, trdi pa, da ima navedena znamka tak učinek vsaj zaradi svojega edinstvenega in nenavadnega videza, kar zlasti potrjujejo številne nagrade, dobljene za posebnost steklenice. Poleg tega je treba poudariti, tako kot odbor za pritožbe, da tožeča stranka ni navedla nobene trditve, s katero bi dokazala, da je njena znamka pridobila razlikovalni učinek zaradi pogoste uporabe ali njenega ugleda.

32 Ker sta nasprotujoča si znaka zelo različna in ker tožeča stranka ni dokazala, v čem naj bi prejšnja znamka imela velik razlikovalni učinek, na podlagi preprostega dejstva, da imata obe steklenici vijakasto zavit vrat, kljub enakosti zadevnih proizvodov ni mogoče ugotoviti obstoja verjetnosti zmede med nasprotujočima si znamkama.

33 Tega sklepa ni mogoče ovreči s trditvijo tožeče stranke, da je vtis, ki ga nasprotujoči si znamki dajeta na otip, v obravnavani zadevi zelo pomemben. Kot je pravilno poudaril UUNT, je namreč iz načinov prodaje steklenic – in sicer njihove prisotnosti kot označenih proizvodov na oddelkih z živili veleblagovnic ali njihovega naročanja v baru ali

restavraciji – razvidno, da se potrošnik predhodno osredotoči predvsem na besedne in figurativne elemente na njihovih etiketah, kot so ime znamke, logotip in/ali drugi figurativni elementi, ki označujejo izvor proizvoda.

34 Glede na te ugotovitve je treba zavrniti edini tožbeni razlog ter zato tožbo v celoti.

Stroški

35 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

36 Ker tožeča stranka s predlogi ni uspela, se ji v skladu s predlogi UUNT in intervenientke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Weldebräu GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

Vilaras Prek Ciucă

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 4. marca 2010.

Podpisi